

Kronika • Current events in Polish oncology

Uroczystości 75-lecia otwarcia Instytutu Radowego podczas II Mazowieckich Spotkań Onkologicznych

W dniach 23-24 listopada w Warszawie odbywały się II Mazowieckie Spotkania Onkologiczne, zorganizowane przez Oddział Warszawski Polskiego Towarzystwa Onko-

logicznego przy współudziale Polskiego Towarzystwa do Badań nad Rakiem Piersi i Redakcji *Nowotwory Journal of Oncology*.

Okolicznościowy adres wygłasza prof. Marian Reinfuss - Dyrektor Oddziału Centrum Onkologii w Krakowie, a zarazem przewodniczący Rady Polskich Towarzystw Onkologicznych

Prof. Bogusław Maciejewski - Dyrektor Oddziału Centrum Onkologii w Gliwicach otrzymuje pamiątkowy medal od prof. Marka P. Nowackiego

Medal upamiętniający 75-lecie otwarcia Instytutu Radowego w Warszawie (autorstwa Józefa Wąsacza)

Konferencja rozpoczęła się uroczystą sesją „75 lat działalności Instytutu Radowego, Instytutu Onkologii i Centrum Onkologii im. Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie”. W tym roku mija bowiem 75 lat od otwarcia Instytutu Radowego i rozpoczęcia jego działalności klinicznej.

Sesję otworzył i gości powitał Dyrektor Centrum Onkologii prof. Marek P. Nowacki. Okolicznościowe adresy wygłosili m.in.: prof. Marian Reinfuss – prezes PTO i Przewodniczący Rady Polskich Towarzystw Onkologicznych, prof. Bogusław Maciejewski – Dyrektor Oddziału Centrum w Gliwicach, dr Andrzej Włodarczyk – wiceprezes Naczelnej Rady Lekarskiej oraz JM prof. Leszek Pączek – Rektor warszawskiej Akademii Medycznej, który wręczył prof. Nowackiemu Medal imienia Doktora Tytusa Chałubińskiego. Odczytano też listy

gratulatoryjne, m.in. od Metropolity Warszawskiego abp. Kazimierza Nycza.

Następnie prof. Edward Towpik przedstawił rys historyczny „Od powstania Instytutu Radowego do Centrum Onkologii na Ursynowie”, a prof. Marek P. Nowacki podsumował osiągnięcia w działalności klinicznej.

Podniosłym momentem było wręczenie dyplomów Członka Honorowego Oddziału Warszawskiego Polskiego Towarzystwa Onkologicznego osobom o szczególnych zasługach. W tym roku ten zaszczytny tytuł otrzymali: prof. Zofia Kietlińska, prof. Olga Mioduszewska, prof. Andrzej Kułakowski, dr Richard F. Mould, prof. Tadeusz Lewiński, prof. Jan Steffen, prof. Jerzy Tołwiński, prof. Zbigniew Wronkowski i prof. Jan Zieliński. Dyplomy wręczał prezes OW PTO doc. Andrzej Kawecki. Członkowie Honorowi otrzymali też z rąk prof. Marka P. Nowackiego pamiątkowe Medale 75-lecia Instytutu.

Członkowie Honorowi Oddziału Warszawskiego Polskiego Towarzystwa Onkologicznego

Prof. Edward Towpik oprowadza po wystawie „Twarze Instytutu”

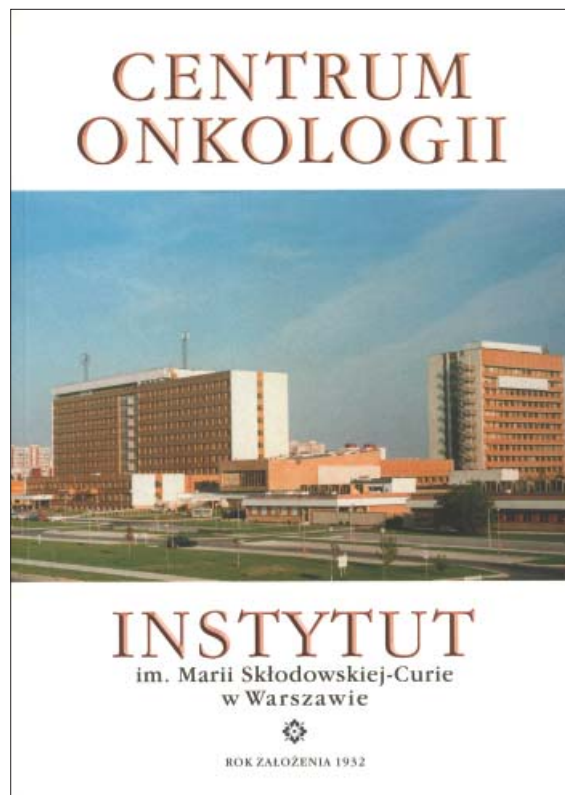
Uroczystej sesji towarzyszyła w kuluarach wystawa „Twarze Instytutu”, na której zebrano fotografie zasłużonych (a już nieżyjących) pracowników od 1932 roku. Wszyscy uczestnicy sesji otrzymali też, przygotowaną przez Redakcję Naukową CO-I, obszerną – ponad 120-stronicową – publikację przedstawiającą dorobek kliniczny i naukowy wszystkich Klinik i Zakładów Centrum.

Po południu w piątek i przed południem w sobotę trwała część naukowa Spotkań: „Terapia celowana w onkologii”. Referaty wygłosili czołowi specjaliści, pro-

fesorowie: Luca Gianni, Wiesław Jędrzejczak, Andrzej Kawecki, Maciej Krzakowski, Bogusław Maciejewski, Włodzimierz Olszewski, Tadeusz Pieńkowski, Włodzimierz Ruka, Cezary Szczylik, Jan Walewski, Marek Wojtukiewicz i dr Barbara Czerska. Poziom merytoryczny tych sesji uczestnicy zgodnie określili jako bardzo wysoki.

Kolejne Mazowieckie Spotkania Onkologiczne odbędą się 28-29 listopada 2008 roku.

Edward Towpik
 fot. Sławomir Mazur

Publikacja przygotowana na 75-lecie

63 Zjazd Towarzystwa Chirurgów Polskich

W dniach 12-15 października w Poznaniu odbył się 63 Zjazd Towarzystwa Chirurgów Polskich.

Tradycją zjazdów Polskiego Towarzystwa Chirurgii Onkologicznej jest wykład imienia profesora Tadeusza Koszarowskiego wygłaszany w czasie ich inauguracji. Wykład ten dla każdego chirurga onkologa, członka PTChO, jest wydarzeniem niezwykłym, nawiązującym do idei głoszonych przez twórcę polskiej chirurgii onkologicznej. O jego wygłoszenie proszeni są najwybitniejsi chirurdzy z ośrodków polskich i zagranicznych, których wkład do rozwoju chirurgii onkologicznej jest nie do przecenienia.

Na XIII Zjeździe PTChO w Wiśle wykład im. Prof. Tadeusza Koszarowskiego wygłosił prof. Tadeusz Popie-

ła. W czasie inauguracji 63 zjazdu TChP Prezes PTChO wraz z Konsultantem Krajowym w dziedzinie Chirurgii Onkologicznej uroczyście wręczyli Panu Profesorowi Tadeuszowi Popieli medal, dziękując także za ogromny wkład intelektualny i naukowy jaki Pan Profesor włożył do rozwoju chirurgii onkologicznej w Polsce.

W czasie Walnego Zgromadzenia 63 Zjazdu Towarzystwa Chirurgów Polskich w Poznaniu prof. Andrzej Szawłowski został wybrany członkiem Zarządu Głównego TChP.

prof. Arkadiusz Jeziorski

Prezes PTChO, prof. Arkadiusz Jeziorski, w obecności konsultanta krajowego w dziedzinie chirurgii onkologicznej prof. Andrzeja Szawłowskiego i prezesa TChP prof. Michała Drewsa, wręcza medal prof. Tadeuszowi Popieli

Córka Marii Skłodowskiej-Curie zmarła w wieku 103 lat

W Nowym Jorku, w wieku 103 lat zmarła Ewa Curie-Labouisse – córka Marii Skłodowskiej-Curie – jej biografka, pisarka i dziennikarka.

Ewa Curie była drugą, młodszą córką Marii i Piotra Curie. W odróżnieniu od Ireny, która podążyła śladami matki jako uczona, Ewa wybrała karierę artystyczną. Studiowała pianistykę i literaturę. W latach 30. XX wieku napisała głośną biografię Marii Curie-Skłodowskiej, która doczekała się edycji w niemal 80 krajach. W 1937 roku prezydent RP Ignacy Mościcki odznaczył Ewę Curie Krzyżem Oficerskim Polonia Restituta.

Podczas II wojny była korespondentką ze wszystkich niemal frontów, a jej zbiór reportaży „Journey Among Warriors” był nominowany w 1944 roku do Nagrody Pulitzera. Po wojnie zajmowała się sprawami kobiet w rządzie Charlesa de Gaulle’a. W 1948 roku Ewa Curie należała do grona wybitnych intelektualistów europejskich popierających powstanie państwa Izrael i apelowała do ONZ o jak najszybsze podjęcie rezolucji w tej materii.

W połowie lat 50. była asystentką sekretarza generalnego NATO i wykazując w tej roli wielką aktywność w zwalczaniu sowieckiej hegemonii. Uważała m.in., że

broń nuklearna (powstała dzięki odkryciom jej matki) posiada moralne uprawnienie do zastosowania jako narzędzia nacisku w „zimnej wojnie”.

Ewa Curie była żoną wybitnego amerykańskiego dyplomaty Henry’ego Labouisse’a, ambasadora w wielu krajach i sekretarza generalnego UNICEF przez niemal 20 lat. Doprowadził tę organizację do rozkwitu i przyczynił się do przyznania UNICEF Pokojowej Nagrody Nobla, którą odbierał z małżonką u boku. Ewa Curie była bardzo zaangażowana w działalność na rzecz dzieci w różnych misjach, niosąc im pomoc odwiedziła 109 krajów.

Z okazji 100. urodzin w grudniu 2004 roku Ewie Curie-Labouisse składał życzenia w jej nowojorskiej rezydencji sekretarz generalny ONZ, a przekazali je prezydenci Francji i Stanów Zjednoczonych. W wyniku akcji ONZ wieść o Ewie Curie dotarła do Warszawy, a prezydent Aleksander Kwaśniewski przyznał jej Komandorię Orderu Zasługi. Wręczenia dokonał jego następca Lech Kaczyński, podkreślając wielkie zasługi dla Polski całej wybitnej rodziny noblistów.

Jak żartowała Ewa Curie, w jej rodzinie było pięć Nobli, dwa dla matki, jeden dla ojca, jeden dla siostry i szwagra, mąż też odbierał tę nagrodę. „Tylko mnie się nie udało. Wstyd dla rodziny...” – mówiła z uśmiechem.